

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 13. července 2010

v souladu s čl. 140 odst. 2 Smlouvy o přijetí eura Estonskem ke dni 1. ledna 2011

(2010/416/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“), a zejména na čl. 140 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na zprávu Evropské komise,

s ohledem na zprávu Evropské centrální banky,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na jednání Evropské rady,

s ohledem na doporučení členů Rady zastupujících členské státy, jejichž měnou je euro,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 1. ledna 1999 byla zahájena třetí etapa hospodářské a měnové unie (dále jen „HMU“). Rada v rozhodnutí 98/317/ES⁽¹⁾ na svém zasedání na úrovni hlav států nebo předsedů vlád konaném v Bruselu dne 3. května 1998 rozhodla, že Belgie, Německo, Španělsko, Francie, Irsko, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Rakousko, Portugalsko a Finsko splnily podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 1999.

(2) Rozhodnutím 2000/427/ES⁽²⁾ Rada rozhodla, že Řecko splnilo podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 2001. Rozhodnutím 2006/495/ES⁽³⁾ Rada rozhodla, že Slovinsko splnilo podmínky nezbytné pro

přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 2007. Rozhodnutími 2007/503/ES⁽⁴⁾ a 2007/504/ES⁽⁵⁾ Rada rozhodla, že Kypr a Malta splnily podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 2008. Rozhodnutím 2008/608/ES⁽⁶⁾ Rada rozhodla, že Slovensko splnilo podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 2009.

(3) Spojené království v souladu s odstavcem 1 Protokolu o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství oznámilo Radě, že nemá v úmyslu vstoupit do třetí etapy HMU ke dni 1. ledna 1999. Toto oznámení se od té doby nezměnilo. V souladu s odstavcem 1 Protokolu o některých ustanoveních týkajících se Dánska připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství a v souladu s rozhodnutím, jež přijaly hlavy států nebo předsedové vlád v Edinburghu v prosinci 1992, oznámilo Dánsko Radě, že se nezúčastní třetí etapy HMU. Dánsko nepožádalo o zahájení postupu podle čl. 140 odst. 2 Smlouvy.

(4) Na Švédsko se na základě rozhodnutí 98/317/ES vztahuje výjimka ve smyslu čl. 139 odst. 1 Smlouvy. V souladu s článkem 4 aktu o přistoupení z roku 2003 se na Českou republiku, Estonsko, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko a Polsko vztahuje výjimka ve smyslu čl. 139 odst. 1 Smlouvy. V souladu s článkem 5 aktu o přistoupení z roku 2005 se na Bulharsko a Rumunsko vztahuje výjimka ve smyslu čl. 139 odst. 1 Smlouvy.

(5) Evropská centrální banka (dále jen „ECB“) byla založena dne 1. července 1998. Evropský měnový systém byl nahrazen mechanismem směnných kurzů, jehož vytvoření bylo dohodnuto usnesením Evropské rady ze dne 16. června 1997 o zřízení mechanismu směnných

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 30.

⁽²⁾ Úř. věst. L 167, 7.7.2000, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. L 195, 15.7.2006, s. 25.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 186, 18.7.2007, s. 29.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 186, 18.7.2007, s. 32.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 195, 24.7.2008, s. 24.

kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie ⁽¹⁾. Postupy používané v rámci mechanismu směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie (ERM II) byly upraveny v Dohodě mezi Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států mimo eurozónu o provozních postupech mechanismu směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie, ze dne 16. března 2006 ⁽²⁾.

- (6) V čl. 140 odst. 2 Smlouvy je stanoven postup pro zrušení výjimky dotyčných členských států. Alespoň jednou za dva roky, nebo na žádost členského státu, na který se vztahuje výjimka, Komise a ECB podávají Radě zprávu postupem podle čl. 140 odst. 1 Smlouvy. Poslední pravidelné konvergenční zprávy Komise a ECB byly přijaty v květnu 2010.
- (7) Vnitrostátní právní předpisy členských států, včetně statutů jejich národních centrálních bank, se podle potřeby upraví, aby byla zajištěna jejich slučitelnost s články 130 a 131 Smlouvy a se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB a ECB“). Zprávy Komise a ECB poskytují podrobné posouzení slučitelnosti právních předpisů Estonska s články 130 a 131 Smlouvy a se statutem ESCB a ECB.
- (8) Podle článku 1 protokolu č. 13 o kritériích konvergence (dále jen „protokol“) se kritériem cenové stability, jak je uvedeno v čl. 140 odst. 1 první odrážce Smlouvy, rozumí, že členský stát vykazuje dlouhodobě udržitelnou cenovou stabilitu a že jeho průměrná míra inflace měřená v průběhu jednoho roku před šetřením nepřekračuje o více než 1,5 procentního bodu míru inflace nejvýše tří členských států, které v oblasti cenové stability dosáhly nejlepších výsledků. Pro účely kritéria cenové stability se inflace měří pomocí harmonizovaných indexů spotřebitelských cen (HISC), definovaných nařízením Rady (ES) č. 2494/95 ze dne 23. října 1995 o harmonizovaných indexech spotřebitelských cen ⁽³⁾. K posouzení kritéria cenové stability byla změřena inflace členského státu pomocí procentuální změny aritmetického průměru 12 měsíčních indexů ve srovnání s aritmetickým průměrem 12 měsíčních indexů za předchozí období. Ve zprávách Komise a ECB se hodnotila referenční hodnota vypočítaná jako jednoduchý aritmetický průměr míry inflace tří členských států, které dosáhly nejlepších výsledků v oblasti cenové stability, plus 1,5 procentního bodu.

Ve jednoletém období, které skončilo v březnu 2010, byla vypočítaná referenční hodnota 1,0 procento a jako tři členské státy, které dosáhly nejlepších výsledků v oblasti cenové stability, byly použity Portugalsko

s mírou inflace –0,8, Estonsko s mírou inflace –0,7 a Belgie s mírou inflace –0,1 procenta. Za současné ekonomické situace, která se vyznačuje rozsáhlým společným negativním šokem, kdy velké množství zemí čelí obdobím negativní míry inflace, se zdá být oprávněné vyloučit ze skupiny států s nejlepšími výsledky ty země, jejichž průměrná míra inflace je výrazně vzdálená od průměru eurozóny (0,3 % v březnu 2010) – v souladu s předchozí konvergenční zprávou z roku 2004 – jelikož země, které jsou takto vzdálené od průměru, nemohou být rozumně považovány za země s nejlepšími výsledky v oblasti cenové stability a zahrnutí těchto zemí by silně ovlivnilo referenční hodnotu, a tím spravedlnost kritéria. V březnu 2010 tak bylo vyloučeno Irsko jako jediná země, jejíž průměrná míra inflace za dvanáct měsíců (–2,3 % v březnu 2010) se výrazně odchylovala od průměru eurozóny a ostatních členských států, zejména v důsledku silného hospodářského poklesu.

- (9) Podle článku 2 protokolu se kritériem stavu veřejných financí, jak je uvedeno v čl. 140 odst. 1 druhé odrážce Smlouvy, rozumí, že v době šetření se na členský stát nevztahuje rozhodnutí Rady podle čl. 126 odst. 6 Smlouvy o existenci nadměrného schodku.
- (10) Podle článku 3 protokolu o kritériích konvergence, připojeného ke Smlouvě, se kritériem účasti v mechanismu směnných kurzů Evropského měnového systému, jak je uvedeno v čl. 140 odst. 1 třetí odrážce Smlouvy, rozumí, že členský stát alespoň po dobu posledních dvou let před šetřením dodržoval normální fluktuální rozpětí stanovené mechanismem směnných kurzů (ERM) Evropského měnového systému, aniž by byl směnný kurz vystaven silným tlakům. Zejména pak nesměl členský stát v tomto období z vlastního podnětu devalvovat dvoustranný střední kurz své měny vůči euru. Od 1. ledna 1999 poskytuje ERM II rámec pro posuzování plnění kritéria směnného kurzu. Komise a ECB při posuzování plnění tohoto kritéria ve svých zprávách zkoumaly dvouleté období, jež skončilo 23. dubna 2010.
- (11) Podle článku 4 protokolu se kritériem konvergence úrokových sazeb, jak je uvedeno v čl. 140 odst. 1 čtvrté odrážce Smlouvy, rozumí, že v průběhu jednoho roku před šetřením průměrná dlouhodobá nominální úroková sazba členského státu nepřekračovala o více než 2 procentní body úrokovou sazbu nejvýše tří členských států, které dosáhly v oblasti cenové stability nejlepších výsledků. Pro účely kritéria konvergence úrokových sazeb byly použity srovnatelné úrokové sazby desetiletých reprezentativních státních dluhopisů. Estonsko, které bylo v březnu 2010 jedním z členských států s nejlepšími výsledky v oblasti cenové stability, nemá harmonizované reprezentativní dlouhodobé státní dluhopisy nebo jiné srovnatelné cenné papíry, které by bylo možno pro výpočet referenční hodnoty použít. Proto se v souladu s ustanovením protokolu (který odkazuje na „nejvýše tři členské státy, které dosáhly v oblasti cenové stability nejlepších výsledků“) k posouzení plnění kritéria

⁽¹⁾ Úř. věst. C 236, 2.8.1997, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. C 73, 25.3.2006, s. 21.

⁽³⁾ Úř. věst. L 257, 27.10.1995, s. 1.

úrokových sazeb ve zprávách Komise a ECB hodnotila referenční hodnota vypočítaná jako jednoduchý aritmetický průměr dlouhodobých nominálních úrokových sazeb ostatních dvou členských států, které dosáhly v oblasti cenové stability nejlepších výsledků, plus dva procentní body. Na tomto základě byla referenční hodnota v jednoletém období, které skončilo v březnu 2010, určena jako průměr míry inflace v Portugalsku (4,2 %) a Belgii (3,8 %) plus dva procentní body a činila 6,0 procent.

- (12) Podle článku 5 protokolu má statistické údaje použité při současném posouzení plnění kritérií konvergence poskytnout Komise. Údaje pro přípravu tohoto rozhodnutí Komise poskytla. Rozpočtové údaje poskytla Komise poté, co členské státy do 1. dubna 2010 podaly zprávu v souladu s nařízením Rady (ES) č. 479/2009 ze dne 25. května 2009 o použití Protokolu o postupu při nadměrném schodku, připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství⁽¹⁾.
- (13) Na základě zpráv předložených Komisí a ECB o pokroku, jehož Estonsko dosáhlo při plnění svých závazků týkajících se uskutečňování hospodářské a měnové unie, dospěla Komise k závěru, že:
- a) Vnitrostátní právní předpisy Estonska, včetně statutu národní centrální banky, jsou slučitelné s články 130 a 131 Smlouvy a se statutem ESCB a ECB.
 - b) Pokud jde o to, jak Estonsko plní konvergenční kritéria uvedená ve čtyřech odrážkách čl. 140 odst. 1 Smlouvy:
 - průměrná inflace v Estonsku v roce, který skončil v březnu 2010, činila -0,7 procenta, což je výrazně méně než referenční hodnota, a i v následujících měsících pravděpodobně zůstane pod referenční hodnotou,
 - na Estonsko se nevztahuje žádné rozhodnutí Rady o existenci nadměrného schodku a v roce 2009 zde schodek rozpočtu činil 1,7 % HDP,
 - Estonsko je členem ERM II ode dne 28. června 2004; ve dvouletém období, které skončilo dne 23. dubna 2010, nebyl na estonskou korunu

vyvinut silný tlak a během své účasti se estonská koruna neodchýlila od středního kurzu ERM II,

- v Estonsku nejsou v důsledku velmi nízké úrovně veřejného dluhu dostupné reprezentativní dlouhodobé státní dluhopisy nebo jiné srovnatelné cenné papíry, které se používají pro posouzení stálosti konvergence projevující se v dlouhodobých úrokových sazbách. Zatímco v době vrcholící krize vnímání rizika vůči Estonsku na finančních trzích vzrostlo, jeho vývoj v průběhu referenčního období, jakož i obecnější hodnocení stálosti konvergence, včetně zaznamenané fiskální politiky a srovnatelně pružnějšího hospodářství Estonska, dávají za pravdu kladnému hodnocení Estonska při plnění kritéria dlouhodobých úrokových sazeb.

- c) Na základě hodnocení slučitelnosti právních předpisů a splnění konvergenčních kritérií a s přihlédnutím k dalším faktorům Estonsko splňuje podmínky pro přijetí eura.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Estonsko splňuje podmínky nezbytné pro přijetí eura. Výjimka ve vztahu k Estonsku uvedená v článku 4 aktu o přistoupení z roku 2003 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2011.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 13. července 2010.

Za Radu

předseda

D. REYNERS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 10.6.2009, s. 1.